

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 23. oktober 2012

J.nr. 2012 - 6213

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. september 2012 følger hermed social- og integrationsministerens svar på spørgsmål nr. 471.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL)

Spørgsmål nr. 471:

"Ankestyrelsen stadfæstede den 19. juli 2012 et afslag på stedbarnsadoption givet af Statsforvaltningen Hovedstaden den 1. maj 2012. Sagen involverer et lesbisk par, registrerede partnere og samboende i mere end 10 år, der har opnået graviditet via en kendt donor, der også er aktiv forælder for barnet, født i foråret 2012. Familien ønsker dermed en familiekonstellation med tre forældre og ønsker at sikre barnet socialt og økonomisk ved at donor afgiver sin forældremyndighed hvorved den ikke-biologiske mor kan stedbarnsadoptere. Der har i tidligere sager været givet tilladelse til denne form for stedbarnsadoption, hvis det er godtgjort, at barnet er planlagt i familien og hvis der er enighed om, at barnet har et behov for to samboende juridiske forældre. Kan ministeren bekræfte, at der er sket en ændring af praksis på området for stedbarnsadoption således at lesbiske par der bliver gravide med en kendt sæddonor, som ønsker en aktiv rolle i barnets liv, ikke længere kan få tilladelse til at sikre alle parter optimalt via stedbarnsadoption? Ministeren bedes endvidere oplyse om der fra regeringens side er planlagt tiltag, der kan løse de juridiske, sociale og økonomiske problemer der opstår for familier der involverer mere end to forældre."

Svar:

Social- og Integrationsministeriet kan oplyse, at det i medfør af adoptionslovens § 5 a er muligt for en ægtefælle (eller registreret partner) at adoptere den anden ægtefælles barn eller adoptivbarn.

Udgangspunktet for at bevilge adoption, herunder stedbarnsadoption, er, at adoptionen kan antages at være til gavn for den, som ønskes adopteret, og at denne enten ønskes opfostret eller har været opfostret hos adoptanten, eller at der er en anden særlig grund til adoptionen (adoptionslovens § 2).

Ved vurderingen af, om adoptionen kan antages at være til gavn for barnet, lægges der vægt på, om familien har opnået den fornødne stabilitet, før adoptionsbevillingen udstedes, således at ønsket om adoption er en velovervejet beslutning baseret på erfaring fra flere års samliv som familie.

Der stilles derfor som udgangspunkt krav om, at adoptanten på ansøgningstidspunktet har levet sammen med ægtefællen og barnet i mindst 2½ år. Hvis der foreligger særlige omstændigheder, kan kravet til samlivets længde fraviges efter en konkret vurdering. En fravigelse af kravet vil dog normalt kræve, at der af den ene eller anden grund foreligger en sådan situation, at adoptionen ikke kan vente, til samlivskravet er opfyldt, f.eks. fordi barnets forælder er ramt af livstruende sygdom.

I sager om stedbarnsadoption i registrerede partnerskaber blev den administrative praksis i begyndelsen af 2008 ændret, så det herefter blev muligt at se bort fra samlivskravet mellem ansøgeren og barnet, hvis det var godtgjort, at barnet var planlagt i familien og havde et behov for to forældre.

Denne tidligere praksis blev der imidlertid gjort op med ved en ændring af adoptionsloven i 2009, idet der her blev skabt en lovhjemlet sikkerhed for, at børn af registrerede partnere, der er blevet til ved kunstig befrugtning med anonym donorsæd, har mulighed for at få to juridiske forældre allerede fra fødslen, forudsat at partnerne boede sammen på tidspunktet for den kunstige befrugtning. Som følge af en ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v., børneloven og lov om adoption, er adoptionslovens § 8 a ændret pr. 1. oktober 2012, sådan at bestemmelsens anvendelsesområde udvides til også at omfatte tilfælde, hvor der er anvendt ikke-anonym donorsæd, forudsat at den pågældende donor ikke kan udlægges som far, jf. børnelovens § 28, stk. 1.

Det har således siden den 1. oktober 2009 været muligt at gennemføre en stedbarnsadoption af registreret partners barn fra fødslen, hvis det antages, at barnet er blevet til ved kunstig befrugtning med anonym donorsæd eller – siden 1. oktober 2012 – med sæd fra en donor, der ikke kan udlægges som far, og forudsat at parterne boede sammen på tidspunktet for den kunstige befrugtning (adoptionslovens § 8 a).

Muligheden for at fravige samlivskravet i sager om stedbarnsadoption er den samme, uanset om der er tale om ægtefæller eller registrerede partnere. Hvis en sag ikke opfylder de særlige – lovhjemlede vilkår – der fremgår af §

8 a, er det de almindelige regler om stedbarnsadoption, der finder anvendelse.

For så vidt angår den øvrige del af spørgsmålet henvises til regeringens lovprogram for det kommende folketingsår.

Karen Hækkerup

/Lene Conrad